

Algemene Rekenkamer

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn
en Sport
T.a.v. de heer drs. J.F. Hoogervorst
Postbus 20350
2500 EJ Den Haag

Postbus 20015
2500 AE Den Haag
T 070-3424344
F 070-3424217
E K.deKruijf@rekenkamer.nl
W www.rekenkamer.nl

DATUM 6 juli 2004
BETREFT reactie op het voorstel van wet voor de regeling van een sociale verzekering voor geneeskundige zorg ten behoeve van de gehele bevolking (Zorgverzekeringswet)

Geachte heer Hoogervorst,

Bij brief van 9 juni 2004 verzoekt u, met uw ambtgenoot van Financiën, om overleg op grond van artikel 96 van de Comptabiliteitswet 2001 (CW 2001) over het voorstel van wet voor de regeling van een sociale verzekering voor geneeskundige zorg ten behoeve van de gehele bevolking (Zorgverzekeringswet: Zvw).

Allereerst constateren wij dat het onderhavige voorstel in vergelijking met het concept waarover eerder ambtelijk is geadviseerd (zie de brief van 13 april 2004 met kenmerk 4001452 R/D III) op een aantal punten is verduidelijkt. Zo zijn wijzigingen ten opzichte van het huidige wettelijke regime gemarkeerd waardoor deze transparanter zijn geworden en is de (toekomstige) toezichtstructuur nader verkend.

Desalniettemin zien wij ons genoodzaakt de regering en de Staten-Generaal te wijzen op een aantal consequenties die het onderhavige wetsvoorstel met zich brengt en die naar ons oordeel onvoldoende in de toelichting worden toegelicht en onderbouwd. Deze consequenties hebben betrekking op de volgende hoofdpunten.

Onbetwist is dat de toekomstige zorgverzekeraars in de zin van de CW 2001 zogenaamde rechtspersonen met een wettelijke taak (RWT's) zijn¹. Tot op heden wordt door zowel de regering als de Staten-Generaal onderschreven dat er altijd ministeriële verantwoordelijkheid bestaat voor de recht- én doelmatige besteding van publieke middelen door RWT's, ongeacht of deze middelen zijn verkregen uit Rijksbegrotingsbijdragen danwel inkomsten betreffen uit premies en tarieven van de RWT's². Met het wetsvoorstel Zvw wordt dit uitgangspunt losgelaten. U streeft geen inzicht na in de recht- en doelmatige besteding van de publieke middelen die de zorgverzekeraars worden verstrekt als tegenprestatie voor het aanbieden en uitvoeren van zorgverzekeringen. Zorgverzekeraars hoeven zich hierover jegens u niet langer te verantwoorden.

De Algemene Rekenkamer heeft op grond van de CW 2001 de taak om onderzoek te doen naar de opzet en werking van de toezicht- en verantwoordingsrelatie tussen ministers en RWT's. Bij RWT's heeft onze controle betrekking op het financiële beheer, op de doelmatigheid van dat beheer en van de organisatie en op het functioneren van deze rechtspersonen. Bevoegdheden om dit onderzoek uit te voeren zijn neergelegd in artikel 91 van de CW 2001. Over de uitkomsten van ons onderzoek rapporteren wij aan de Staten-Generaal.

Het wetsvoorstel voorziet in wettelijk geregeld onafhankelijk toezicht op de zorgverzekeraars, zodat u informatie krijgt om verantwoording af te leggen aan de Staten-Generaal over het functioneren van het zorgstelsel als geheel. In artikel 118 van het wetsvoorstel Zvw worden de Algemene Rekenkamer haar bevoegdheden ex artikel 91 van de CW 2001 ontnomen om onderzoek te doen naar de wijze waarop zorgverzekeraars de opbrengst van bij of krachtens de Zvw ingestelde heffingen aanwenden. Zodoende onthoudt u de Staten-Generaal de controleur die deze informatie kan voorzien van - een door onderzoek verkregen - onafhankelijk oordeel. De beperking van onze bevoegdheden staat in schril contrast met de roep van de Tweede Kamer om meer transparantie bij de besteding van publieke middelen in de zorg alsmede inzicht in de uitkomsten van

---

¹ De zorgverzekeraars voeren bij wet geregelde taken uit en worden gedeeltelijk bekostigd uit de opbrengst van wettelijke heffingen (publieke middelen). De toekomstige verzekerde curatieve zorguitgaven worden voor de helft gefinancierd uit de door de Belastingdienst geheven inkomensafhankelijke bijdragen en de jaarlijkse Rijksbijdrage in de financiering van de verzekering voor personen jonger dan achttien jaar. Hiermee is een financieel belang gemoeid van circa € 15 miljard

² Zie bijvoorbeeld De kaderstellende visie op toezicht, 20 juni 2001 (Tweede Kamer, vergaderjaar 2000-2001, 27 831, nr. 1)

die bestedingen, zoals onlangs nog verwoord in het op 18 maart 2004 verschenen rapport van de Tijdelijke Commissie onderzoek Zorguitgaven³. 3/11

Uiteraard ligt het primaat bij de wetgever om bij wet van een organieke regeling, zoals de CW 2001, af te wijken, mits daarvoor goede beleidsmatige gronden zijn aan te voeren. Het wetsvoorstel Zvw bevat deze gronden onvoldoende. Voorts is naar ons oordeel in de wetsgeschiedenis van de CW, en van artikel 91 CW 2001 in het bijzonder, geen steun te vinden voor de door de regering beoogde aanpassing van onze bevoegdheden bij de zorgverzekeraars. De door de wetgever in het systeem van artikel 91 van de CW 2001 aan de Algemene Rekenkamer – als Hoog College van Staat – geboden ruimte is haar met een uitdrukkelijk en principieel doel toegekend. Vanwege onze grondwettelijke positie zien wij doorbreking van dit systeem van bevoegdheden met grote zorg tegemoet, ook gelet op mogelijke precedentwerking. In het toekomstige zorgstelsel blijft sprake van aanzienlijke publieke belangen, in de zin van publieke middelen en taken die bij of krachtens de wet uitgevoerd worden.

Tot zover onze hoofdpunten. Deze lichten wij met een uitgebreidere beschouwing nader toe. Hierbij gaan wij tevens kort in op de toekomstige toezichtstructuur. In Bijlage 1 wordt een aantal specifieke punten behandeld; deze zijn van meer wetstechnische aard en betreffen daarnaast onderdelen van de toelichting.

Beschouwing

Positie Algemene Rekenkamer en reikwijdte taken en bevoegdheden

De Algemene Rekenkamer onderzoekt de verplichtingen, uitgaven en ontvangsten van het Rijk op rechtmatigheid en het beheer, de organisatie en het gevoerde beleid van het Rijk op doelmatigheid en doeltreffendheid. Tevens onderzoekt zij inning, beheer en besteding van publieke middelen van organen, die weliswaar niet behoren tot het Rijk in enge zin, maar die vanwege een directe financiële relatie met het Rijk hetzij vanwege gehele of gedeeltelijke financiering uit wettelijke heffingen tot de publieke sfeer worden gerekend. Haar wettelijke basis ligt in de Grondwet en Comptabiliteitswet 2001 vast. Zij vat haar taak zo op, dat zij met haar onderzoek niet alleen toetst, maar ook tracht bij te dragen aan het beter functioneren van de rijksoverheid. Zo speelt zij in het publieke bestel een rol tussen de ministeriële verantwoordelijkheid enerzijds en de parlementaire controle anderzijds. Haar openbare onderzoeksrapporten richten zich naar twee zijden, de

---

³ Tweede Kamer, vergaderjaar 2003-2004, 28 852, nrs. 2-3

regering en de Staten-Generaal. Voor de regering bieden deze rapporten handvatten tot verbetering, voor de Staten-Generaal ondersteunen zij de controlerende functie. Daarenboven voeden zij het publieke debat over het rechtmatig handelen, de bedrijfsvoering van de overheid en de beleidsdoelmatigheid.

Aan de totstandkoming van artikel 91 van de CW 2001 (voorheen artikel 59 respectievelijk artikel 80) is een langdurige parlementaire behandeling voorafgegaan. In de toelichting op de eerste wijziging van de CW 1976 komt naar voren dat het in belangrijke mate ging om controle op 'ontvangsten en uitgaven van publieke aard' waarvoor regering en Staten-Generaal verantwoordelijkheid dragen. Met name werd daarbij gedacht aan de premie-gefinancierde sectoren en de steun aan grote bedrijven (moties Van Amelsvoort c.s. en Bolkestein c.s.). Met het destijds opgenomen artikel 80 heeft de regering aansluiting gezocht bij het zogenaamde budgettaire en materieel publiekrechtelijke beginsel. Het eerstgenoemde beginsel impliceert controle in alle gevallen van financiële binding met het Rijk in de uitgavensfeer. Door het materieel publiekrechtelijke beginsel vallen rechtspersonen die vanwege het Rijk voorgeschreven taken uitoefenen en daartoe worden bekostigd met publieke middelen binnen de werkingssfeer van de Algemene Rekenkamer. Of de taken uitgevoerd worden door publiek- danwel privaatrechtelijke rechtspersonen, en of al dan niet sprake is van winst oogmerk, is daarbij niet van belang.

De reikwijdte van de controle door de Algemene Rekenkamer varieert in het systeem van artikel 91 CW 2001 per categorie en naar de omvang van de financiële relatie, maar gemeenschappelijk in alle gevallen is dat de controle als grondslag de ontvangsten en uitgaven van publieke middelen heeft. Voor een uitvoerige historische schets van de totstandkoming van het huidige artikel 91 CW 2001 verwijzen wij u naar de stukken inzake de Herbezinning van de reikwijdte van de taken en bevoegdheden van de Algemene Rekenkamer alsmede het Kabinetsstandpunt hierop⁴.

De Algemene Rekenkamer onderzoekt in eerste instantie niet zelf het recht- en doelmatig functioneren van RWT's. Zij gaat in de eerste plaats na hoe de ministers en/of de desbetreffende rechtspersonen dit zelf bewaken. Een voorbeeld hiervan is het in 1998 gestarte en tot en met 2005 lopende onderzoeksprogramma van de Algemene Rekenkamer naar RWT's. Dit programma heeft als doelstelling dat de desbetreffende ministers in 2005 inzicht kunnen verschaffen in:

---

⁴ Tweede Kamer, vergaderjaar 1995-1996, 24 479 en 24 500, nrs. 1-2

- de rechtmatigheid van inning en besteding van publieke middelen door RWT's;
- het ordelijk en controleerbaar zijn van het financieel beheer bij de RWT's;
- het op orde zijn van de bedrijfsvoering bij de RWT's;
- de realisatie van de prestaties door de RWT's;
- de kwaliteit van de informatie van de publieke verslaggeving door de RWT's;
- het integriteitsbeleid van de RWT's;
- het ingebed zijn van alle RWT's in een sluitend toezicht bij de ministeries.

Het feit dat aan RWT's eisen worden gesteld op het gebied van recht- en doelmatigheid, inzicht in de bedrijfsvoering en dat de ministers in staat moeten zijn daarop controle uit te oefenen en verantwoording af te leggen aan de Tweede Kamer, wordt door de Tweede Kamer breed onderschreven, zo bleek ook recent weer^(5/6).

Sinds 1994 is de zorg één van de drie budgetsectoren binnen het begrotingsbeleid van het Rijk, naast de Rijksbegroting in enge zin en de sector sociale zekerheid en arbeidsmarkt. Daarbij is een duidelijke tendens waarneembaar om de budgettaire verantwoordelijkheid die de Tweede Kamer voor de beide budgetsectoren zorg en sociale zekerheid heeft meer inhoud te geven. Ook u tracht in toenemende mate de Tweede Kamer van integrale informatie te voorzien over de uitgaven in de gezondheidszorg, ook al bent u hier volgens het budgetrecht van de Tweede Kamer strikt genomen niet toe verplicht.

Deze beschouwing leidt afrondend tot de constatering dat de wetgever in artikel 91 CW 2001 uitdrukkelijk het door RWT's gevoerde financiële beheer voorzover dat betrekking heeft op de wettelijke taak tot de onderzoekstaak van de Algemene Rekenkamer heeft gerekend. Overigens wijzen wij erop dat de onafhankelijke positie van de Algemene Rekenkamer in de context van de Grondwet en de CW 2001 met zich brengt, dat de Algemene Rekenkamer primair zelf beoordeelt welke begrenzingsen zij in concrete gevallen bij de uitoefening van haar taken op de grond

---

⁵ Verslag van het Algemeen Overleg op 29 april 2004 van de commissie voor de Rijksuitgaven, de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de vaste commissie voor Financiën met de minister van Financiën over het rapport van de Algemene Rekenkamer 'Verantwoording en toezicht bij rechtspersonen met een wettelijke taak', Tweede Kamer, vergaderjaar 2003-2004, 29 450, nr. 5

⁶ Motie van het lid Mastwijk c.s. over de betrouwbaarheid van derdeninformatie naar aanleiding van de behandeling van de Jaarverslagen over het jaar 2003 (Tweede Kamer, vergaderjaar 2003-2004, 29 540, nr. 100)

van de CW 2001 heeft in acht te nemen en of zij van de haar toegekende bevoegdheden gebruik wenst te maken.

6/11

Toezichtstructuur

In het wetsvoorstel is een herzien toezichtarrangement voor de topstructuurorganen in de zorg opgenomen. Gelijktijdig blijkt dat dit arrangement in de nabije toekomst aanmerkelijk zal worden aangepast. Dit zal zijn beslag krijgen in de Wet op de Zorgautoriteit. Vooraf merken wij op dat de Algemene Rekenkamer pas in staat is uitspraken te doen over de toezichtstructuur als geheel als het voorstel voor de Wet op de Zorgautoriteit gereed is en dit haar op grond van artikel 96 CW 2001 voor overleg wordt voorgelegd. Wij verzoeken u dit tijdig te doen, dat wil zeggen voordat het wetsvoorstel voor advisering aan de Raad van State zal worden voorgelegd.

Een aantal opmerkingen willen wij alvast maken.

In de nieuwe structuur zullen uiteindelijk drie toezichthouders actief zijn te weten de Pensioen- en Verzekeringskamer (te fuseren met De Nederlandsche Bank op het moment dat het wetsvoorstel van 30 januari 2004 tot wet wordt verheven⁷), de Nederlandse MededingingsAutoriteit en de Zorgautoriteit. In de invulling van de systeemverantwoordelijkheid van de overheid voor de toegankelijkheid, betaalbaarheid en kwaliteit van de gezondheidszorg gaan deze toezichthouders een centrale rol spelen. Wij achten het opmerkelijk dat de relatie tussen deze toezichthouders onderling en die met de minister van VWS in de Toelichting slechts summier wordt uitgewerkt. Voorts is het toezicht op het ontwikkelen van markten en het mededingingstoezicht nauwelijks uitgewerkt. Een duidelijke visie hierop ontbreekt in de Toelichting.

In de Toelichting is aangegeven dat het voor de hand ligt om voor het uitoefenen van toezicht zoveel mogelijk gebruik te maken of aan te sluiten bij horizontale toezichtlijnen. Hoewel de Algemene Rekenkamer positief staan tegenover horizontaal toezicht, wijzen wij erop dat horizontale toezichtinstrumenten het verticale toezicht niet kunnen vervangen⁸. Deze opvatting is ook verwoord in de – door het Kabinet opgestelde – Kaderstellende visie op toezicht. Mocht u van

---

⁷ Tweede Kamer, vergaderjaar 2003-2004, 29 411, nrs. 1-3

⁸ Rapportage 'Verbreding van de publieke verantwoording', verschenen als achtergronddocument bij het rapport 'Verantwoording en toezicht bij rechtspersonen met een wettelijke taak' (deel 4), Tweede Kamer, vergaderjaar 2003-2004, 29 450, nrs. 1-2

informatie uit het horizontale toezicht verkregen gebruik willen maken, dan moet naar onze mening gewaarborgd zijn dat deze informatie voldoende betrouwbaar is. 7/11

Tot slot

Wij verzoeken u de hiervoor gemaakte opmerkingen alsmede die in Bijlage 1 zijn opgenomen in het voorstel van wet alsmede de Toelichting te verwerken.

Wij gaan ervan uit dat u – zoals toegezegd – deze brief aan de Raad van State doet toekomen. Wij verzoeken u daarnaast om deze reactie bij indiening van het wetsvoorstel Zvw toe te sturen aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Voorts geven wij u in overweging de eerdere ambtelijke reactie van de Algemene Rekenkamer ter informatie aan de Raad van State te doen toekomen.

Een afschrift van deze brief hebben wij heden doen toekomen aan de minister van Financiën.

Algemene Rekenkamer

drs. P. Zevenbergen
wnd. president

drs. C. Vermeer
wnd. secretaris

*Wettekst**Artikel 92 Geheimhouding gegevensverstrekking*

Zowel het College Voor Zorgverzekeringen (CVZ) als het College Toezicht Zorgverzekeringen (CTZ) behouden hun status als Zelfstandig Bestuursorgaan (ZBO) in dit wetsvoorstel. In termen van de CW 2001 zijn zij tevens te beschouwen als RWT's ex artikel 91, eerste lid, onderdeel d. De Algemene Rekenkamer kan derhalve bij beide organen zowel recht- als doelmatigheidsonderzoek instellen. Wij hechten eraan te benadrukken dat de Algemene Rekenkamer de bevoegdheid heeft inlichtingen in te winnen en onderzoek ter plaatse te verrichten. Het systeem, noch de bewoordingen van de CW 2001 leggen restricties op wat betreft de aard of herkomst van de bij deze rechtspersonen aanwezige, in de controle te betrekken, gegevens. De wet dwingt ons daarbij evenmin een onderscheid te maken tussen gegevens uit de publieke danwel private sector. Ook kan de Algemene Rekenkamer informatie van derden, die berust bij hetzij het CVZ hetzij het CTZ, wensen in te zien. Tot die informatie behoort zonder uitzondering ook informatie die naar haar aard of naar de opvatting van het CVZ hetzij CTZ danwel de minister van VWS vertrouwelijk is. Ter vermijding van discussie over de reikwijdte van de bevoegdheden van de Algemene Rekenkamer tegen de achtergrond van de in het voorstel van wet opgenomen bepalingen inzake de verstrekking van gegevens aan de minister van VWS en aan andere organen, in het bijzonder artikel 92, stellen wij de volgende aanvullende bepaling voor:

'In artikel 92 wordt een nieuw achtste lid toegevoegd, luidende

Het eerste en derde lid laten onverlet de bevoegdheden van de Algemene Rekenkamer ingevolge artikel 91 van de Comptabiliteitswet 2001. De Algemene Rekenkamer is bij het doen van mededelingen als bedoeld in artikel 91, elfde tot en met veertiende lid, van de Comptabiliteitswet 2001, verplicht tot geheimhouding voor zover het betreft gegevens en inlichtingen die haar ingevolge de eerste volzin bekend zijn geworden'.

Met dit voorstel, dat overigens conform het bepaalde in artikel 1x14, achtste lid, van de Ziekenfondswet is, hebben wij twee doelen voor ogen. Enerzijds trachten wij te voorkomen dat de Algemene Rekenkamer belemmeringen ondervindt indien zij het functioneren van de beide colleges en de zorgverzekeraars (voorzover zij controlebevoegdheden ex artikel 91, eerste lid, onder d van de CW 2001 heeft: zie

hierna) zou willen onderzoeken. Anderzijds is ook de Algemene Rekenkamer gehouden recht te doen aan de in het voorstel tot de Zvw opgenomen geheimhoudingsbepalingen die immers hun basis vinden in de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993 (Wtv). Gelijk aan de bevoegdheden van het CTZ en het CVZ zoals geregeld in artikel 92, zevende lid, zou de Algemene Rekenkamer wel aan de gegevens ontleende bevindingen en de daaruit getrokken conclusies aan de Staten-Generaal kunnen meedelen en de conclusies in algemene zin – zonder dat deze kunnen worden herleid tot afzonderlijke verzekeraars – uit haar onderzoek openbaar kunnen maken.

Wettekst

Artikel 118

De bevoegdheden die artikel 91 van de Comptabiliteitswet 2001 de Algemene Rekenkamer verschaft ten aanzien van rechtspersonen als bedoeld in het eerste lid, onderdeel d, van dat artikel, gelden niet ten aanzien van de wijze waarop zorgverzekeraars de opbrengst van bij of krachtens deze wet ingestelde heffingen aanwenden.

Alhoewel wij de poging van de regering waarderen 'om ieder mogelijk misverstand' (blz. 44 van de Toelichting) over de reikwijdte van de taak de Algemene Kamer te vermijden, leidt naar ons oordeel de redactie van dit artikel – in combinatie met de Toelichting daarop – juist wel tot misverstanden. Redenerend in de geest van het wetsvoorstel Zvw acht de regering het niet wenselijk dat de Algemene Rekenkamer bevoegdheden bij de zorgverzekeraars heeft. De redactie van artikel 118 Zvw sluit onze bevoegdheden niet uit, maar past deze alleen aan daar waar het de wijze van aanwending van de publieke middelen door de zorgverzekeraars betreft. Artikel 118 Zvw houdt daarentegen geen beperking in voor wat betreft de ontvangst daarvan (inkomstenkant). Daarnaast zou de Algemene Rekenkamer ook onderzoek kunnen instellen naar de wijze waarop de zorgverzekeraars de in de Zvw geregelde publieke belangen borgen. De Toelichting sluit dit geenszins uit. Het gaat hierbij in hoofdzaak om het nakomen van de acceptatieplicht, het verbod op premiedifferentiatie, de zorgplicht en om de vraag of de polis niet meer biedt, maar ook niet minder, dan wat ingevolge de Zvw verzekerd dient te zijn. Andere relevante aspecten zijn de vraag of de zorgverzekeraars voldoen aan de wettelijk gestelde informatieverplichtingen, of de opgave van het verzekerdenbestand in verband met de verevening correct is, het gedrag ten aanzien van collectieve contracten en of de invloed van verzekerden op het beleid gewaarborgd is. Zowel de wettekst als de Toelichting daarop zouden duidelijkheid moeten bieden of deze lezing correct is.

Algemeen deel Memorie van Toelichting
Hoofdstuk I Inleiding en samenvatting blz. 2

Het wetsvoorstel behelst de totstandkoming van een sociale verzekering voor curatieve zorg voor alle Nederlandse ingezetenen. Deze wijziging van het stelsel van ziektekostenverzekeringen staat niet op zichzelf, maar maakt deel uit van een bredere herziening van de sturing en verantwoordelijkheidsverdeling van de zorgsector. De planning en bouw van medische voorzieningen alsmede het overeenkomstenstelsel zijn reeds in afzonderlijke herzieningsvoorstellen aan de Tweede Kamer voorgelegd. Ook de tarievenwetgeving zal wijzigingen ondergaan. Het gefragmenteerde karakter van 'de stelselherziening' bemoeilijkt de analyse en beoordeling van alle wijzigingen, hun onderlinge relaties en consequenties. Vanuit het oogpunt van transparantie adviseren wij u in de Toelichting aandacht te schenken aan de volledige herzieningsoperatie.

Algemeen deel Memorie van Toelichting
Hoofdstuk I Inleiding en samenvatting blz. 15

Los van de toetsingsnormen die de Algemene Rekenkamer in het kader van het overleg ex artikel 96 CW 2001 hanteert, willen wij graag nog een opmerking maken over de totstandkoming van dit wetsvoorstel. Verschillende maatschappelijke organisaties zijn hierbij geraadpleegd, maar een onafhankelijke ex ante evaluatie is echter niet uitgevoerd of althans daar wordt in de Toelichting geen melding van gemaakt (met uitzondering van een advies van de Sociaal Economische Raad van december 2000). Een dergelijk op de toekomst gericht onderzoek had zicht kunnen bieden op te verwachten (neven)effecten, bijvoorbeeld met betrekking tot het gedrag van zorgverzekeraars, zorgaanbieders en verzekerden. Voor gebruikmaking van dit instrument zijn naar ons oordeel goede argumenten aan te voeren bij een stelselwijziging van deze omvang.

Artikelsgewijze toelichting
Artikel 118

Allereerst gaat de artikelsgewijze toelichting bij artikel 118 van de veronderstelling uit dat het feit, dat de Pensioen- en Verzekeringskamer (PVK) toezicht zal houden op de zorgverzekeraars, dit controle door de Algemene Rekenkamer overbodig zou maken. Hiermee wordt naar ons oordeel miskend dat het toezicht van de PVK een ander doel dient dan de controle door de Algemene Rekenkamer. Het – ten

behoefte van de minister gehouden - toezicht door de PVK betreft met name de solvabiliteit van de onder haar toezicht staande instellingen met het oog op de bescherming van de belangen van de rechthebbenden. Controle door de Algemene Rekenkamer daarentegen heeft tot doel de Staten-Generaal te informeren over het recht- en doelmatig functioneren van de onder haar controlebereik vallende instanties. Wij verzoeken u deze staatsrechtelijke omissie in de tekst aan te passen (overigens wordt op blz. 44 van de algemene toelichting tevens gesproken over het 'toezicht' van de Algemene Rekenkamer).

11/1

1